مسئله قاچاق و تبلیغات دروغین رژیم

در ایران شیوه سیاست حکام علیه مبارزین ملتهای تحت ستم بر این پایه استوار بوده و هست که همواره آنان را متهم به تجزیه طلبی، اشرار، یاغی، ضد انقلاب، ضد دین و قاچاق فروش و . . . نمایند و با این اتهامات و تبلیغات سوء افکار عمومی را به انحراف بکشانند. شونیست های حاکم بر ایران همه ندامای حق طلبانه ملتهای تحت ستم ایران را با چنین اتهامات دروغین در گلو خاموش ساخته و وحشیگریهای خود را توجیه نموده اند. مبارزین ملت بلوچ در بیدادگاههای رژیمهای حاکم بر ایران به همه این جرمهای واهی و ساختگی متهم شده و مورد سرکوب واقع گردیده اند.

هم اکنون رژیم جمهوری اسلامی تبلیغات زهرآگین خود را علیه ملت بلوچ تشدید کرده و مقاومت و اعتراضات آنان را تحت بهانه مبارزه با قاچاق سرکوب میکند. در این موضوع شکی نیست که ایران در مسیر انتقال قاچاق مواد مخدر به اروپا قرار دارد و بیشترین قسمت مواد مخدر از مرزهای شرقی و جنوب شرقی وارد خاك ایران میشود و خواه ناخواه کسانی هستند که به این کار روی می‌آورند و بخش دیگری هم در دام اعتیاد می‌افتند. اما اقدامات عملی رژیم و تبلیغات گوش کرکن رژیم علیه مواد مخدر دو جنبه مختلف میباشند که هیچ همخوانی با همدیگر ندارند. مواد مخدر ارمغانی است که رژیم آخوندها ارزانی ملت بلوچ داشته است. حمل و توزیع نسبتاً آزاد مواد مخدر در بلوچستان یکی از سیاستهای ضد مردمی و ملی رژیم آخوندها است. در دوران استعمار کهن اعتیاد بعنوان حربه ای سیاسی بکار برده میشد تا نسل جوان مستعمرات زمین گیر شده و یارای مقاومت با استعمارگران را نداشته باشند. هم اکنون سیاست گذاران رژیم جمهوری اسلامی هدف از بین بردن نسل جوان بلوچ را دنبال میکنند و به همین خاطر از تجربیات و روشهای استعماری استفاده کرده تا شاید به هدف شوم خود نایل آیند. اما بین سیاستهای آخوندهای ایران و سیاستهای استعماری کهن اختلاف اساسی وجود دارد و آن، این است که قدرتهای استعماری از حربه اعتیاد نه بر علیه مردم و ملت خود که علیه مردم و ملتهای مستعمرات استفاده می‌کردند ولی آخوندها این حربه هستی برباد ده را علیه بخشی از مردم ایران (برعلیه ملت بلوچ) بکار می‌برند. بر کسی پوشیده نیست که تقریباً اکثریت دست اندرکاران و مقامات بالای رژیم آخوندها در بلوچستان، بیشترین سهم را در گسترش قاچاق و خرید و فروش مواد مخدر دارند، و از حمایت بیدریغ نیروهای انتظامی رژیم برخوردارند.

رژیم جمهوری اسلامی نه تنها هیچ گونه اقدامی جهت جلوگیری از رشد قاچاق مواد مخدر در بلوچستان انجام نداده بلکه، بالعکس معتادین سراسر کشور را به بلوچستان مهاجرت میدهد تا با این عمل خود بلوچستان را هر چه بیشتر در منجلاب اعتیاد فرو برد. بجای اینکه رژیم اسلامی به وضع آموزش و پرورش برسد و یا امکاناتی‌برای ایجاد کار در بلوچستان فراهم نماید، بلوچستان را با سیاستهای ننگین خود پاتوقی برای معتادین سراسر کشور در آورده است.

اما چرا رژیم تبلیغات دروغین مبارزه با مواد مخدر را در سطح بین المللی براه انداخته است و هر مقاومت و اعتراضی را به‌بهانه مبارزه با مواد مخدر در سطح کشور سرکوب میکند؟. پاسخ به این سؤال روشن است. رژیم آخوندها در بدترین وضع اقتصادی قرار دارد و سیاست خارجی رژیم به بن

بست رسیده و فشارهای وارده به آن از سوی سازمانها و جوامع بین المللی روز بروز بیشتر میشود.

از آزادیهای سیاسی، فردی و مذهبی در ایران خبری نیست. حقوق بشر کلمه ای است که آخوندها با آن بیگانه اند. آن شرایط "انقلابی" دیگر وجود ندارد که مردم را به اتهام عمال بیگانه سرکوب کنند. اکنون دیگر حربه ای بهتر از قاچاق برای رژیم باقی نمانده است.

رژیم تمام این جار و جنجالها را برای برون رفت از بحران اقتصادی و کاهش فشارهای بین المللی براه انداخته تا افکار عمومی را از مسایل حیاتی از قبیل آزادیهای سیاسی، فردی، مذهبی و رعایت حقوق بشر در کشور منحرف کرده و آنرا متوجه مسئله قاچاق بنماید.

حادثه مسجد جامع زاهدان نمونه قابل توجهی است که اخیراً در کشور ما اتفاق افتاده و صحت بر این ادعاست. رژیم جمهوری اسلامی اعتراض مردم بلوچ در شهر زاهدان را که روز سه شنبه دوازدهم بهمن ماه ۷۲ در مسجد جامع آن شهر گرد هم آمده بودند با گلوله پاسخ گفت و باعث کشته و زخمی شدن عده زیادی از مردم و دستگیری رهبران سنی مذهب در سراسر بلوچستان گردید. رژیم بیشرمانه این اعتراضات را به قاچاقچیان نسبت داد. غافل از اینکه مطبوعات و خبرگزاریهای خارجی حادثه تخریب تنها مسجد اهل سنت در شهر مشهد توسط مامورین رژیم را در سراسر دنیا پخش کرده بودند و مردم بلوچ هم در واقع برای اعتراض به این عمل ضد مذهبی آخوندهای تهران در مسجد جامع زاهدان گرد هم آمده بودند.

نکته دیگری که قابل ذکر است گفته های سیف الله فرمانده نیروهای انتظامی رژیم است که در روز سه شنبه ۲۰ فروردین سال جاری، دولت امریکا را متهم به همدستی با قاچاقچیان مواد مخدر نمود. آری، رژیم که هیچ راه حلی برای برون رفت از اوضاع نابسامان جامعه ندارد، بیهوده زمین و زمان را با اتهام قاچاق مواد مخدر میکوبد و میخواهد آنرا وسیله ای برای کسب اعتبار در سطح بین المللی نماید و به همین خاطر جار و جنجال مبارزه با مواد مخدر را روز بروز شدت میبخشد.

بستن دیوار در مرزهای جنوب شرقی کشور - جایی که در هر دو سوی مرز بلوچها سکونت دارند - ادامه سیاستهای ضد مردمی رژیم جمهوری اسلامی ایران نسبت به ملت بلوچ است و هیچ گونه ارتباطی با مبارزه با مواد مخدر ندارد. هم اکنون بین رژیمهای ایران و پاکستان و سازمان ملل متحد قراردادی بسته شده است که در جهت مبارزه با مواد مخدر در مرزهای کشورهای پاکستان و ایران همکاری نمایند و سازمان ملل متحد ۵ میلیون دلار به این امر اختصاص داده است. بدون شك این امر، عملی منطقی و انساندوستانه است و سازمان ملل متحد کوشش میکند که راه حلی مناسب جهت جلوگیری از گسترش مواد مخدر در منطقه و جهان پیدا نماید، ولی سیاستهای جمهوری اسلامی ایران نه در جهت جلوگیری از گسترش مواد مخدر که در جهت اشاعه هر چه بیشتر این مواد خانمانسوز است و رژیم ایران از این همکاری بعنوان وسیله ای برای کسب اعتبار خود استفاده میکند و چنین همکاری‌ای نتیجه پرثمری نخواهد داشت.

بلوچستان ءِ راجی زرمبش (جنبش ملی بلوچستان - ایران)

۲۵ تیر ۱۳۷۳